

Fólkaflokkurin og tey hvítkitlaðu

TAÐ var skelkandi at frætta tíðindi um hóppussagnirnar á Landssjúkrahúsinum. Men eins skelkandi var tað at hoyra fyrstu viðmerkingarnar frá fólkaflokkinum til somu uppsagnir. »Almenningurin hevur fingið eyguni upp fyri forlornu lótom og listum teirra hvítkitlaðu — bluff og svindul — stemmufiskari til miðflokkinn og ikki talan um eykajáttan — tað noktli skyldar samgongan restini av Føroya fólkí«.

HETTA var reyði tráðurin í oddagreininum í málagninum hjá fólkaflokkinum í gjár — hetta var svarið frá tí eina av samgonguflokkunum til tey 111 uppsøgdu á Landssjúkrahúsinum og teirra starvsfelagar og ikki minst — til brúkaran av hesum landsins størsta sjúkrahúsi.

AT ritstjóri Dagblaðsins, sum eisini er tingmaður sjálvur, ger gjøldur burtur úr teimum hvítkitlaðu, verður hansara sök. Henda byrjandi herferð hansara móti enn einum starvsbólki í samfelagnum er honum lík. Men tað undrar stórliga, at allur fólkaflokkurin skal leggja navn til slíkt.

KORTINI á borðið! Vit kunnu keglast aftur og fram um, hvør hevur skyldina og ábyrgdina av avgerðum ella tørvandi avgerðum. Eitt koma vit so ikki uttan um at taka støðu til, og tað er um vit sum skattaborgarar og brúkarar av sjúkrahúsverkinum veruliga vilja ganga við til at síggja, at okkara høvuðssjúkrahús fer í sorl, syndrast, knúast í orðsins bókstavliga týðningi. Tí tað er jú hetta, sum nú er við at henda, og so kunnu menn keglast so leingi teir vilja um játtanir, um ábyrgd, um skeiva framferð osfr. Spurningurin í hesum máli er púra einfaldur, og hetta eiga politikararnir at gera sær púra greitt. Tað snýr seg um, antin vit skulu varðveita og helst menna okkara høvuðssjúkrahús, soleiðis at vit øll og ikki minst okkara eftirkomarar kunnu fáa ta viðgerð og røkt, sum eithvørt upplýst samfelag eigur at geva íbúgvum tess.

BÆÐI javnaðar- og fólkafloks-politikarar eiga at gera sær greitt, at hetta málið snýr seg um heilsuna hjá øllum føroyingum, og heilsuna hevur tú ikki ráð at spæla politiskt ping-pong við! Sjálvandi skal eisini Landssjúkrahúsið spara, og eingin ivi er um, at tað má bera til at finna fleiri alternativar sparingar har eisini, uttan at hetta tó skal lata fleiri deildir aftur. Men tað er greitt, at krøvini, sum politikararnir hava sett teimum ymsu almennu sektorunum til sparing, mugu og kunnu

ikkí vera yvir ein kamb. Her er sjúkrahúsværkið í eini serstöðu og tað serliga okkara høvuðssjúkrahús. Tað sigur seg sjálvt, at ein kann ikki skera inn á bein á nøkrum so grundleggjandi sum eitt sjúkrahús er.

TAÐ er hugstoytt, at figgjarmálaráðharrin ikki skal kunna skilja millum almennar stovnar, tá tað um sparing ræður. Sjúkrahús er nakað, sum vit øll hava brúk fyri, nakað, sum í sær sjálvum hevur fyri neyðini at mennast við tíðini. Spell er tað tí, at fólkaflokkurin ikki dugir at síggja munin á sparingum í sjúkrahúsværkinum og so aðrastaðni. Krøv hansara til at játtanir hjá Landssjúkrahúsinum skal halda — kjosta hvat tað vil — er eitt heilt órimuligt og ómenniskjansligt krav, tí tað fer í seinna enda at kosta okkum nógv, nógv meira enn ein eykajáttan í dag fer at kosta.

HETTA at sami flokkur brúkar sum undanfærslu, at skal Landssjúkrahúsið hava eykajáttan, so fara hini sjúkrahúsinu eisini at krevja slíka, er so jánkasligt og vánaligt, at mong munnu ógvast við. Hetta er eitt alt ov álvarsligt mál til at royna at fasthalda eina linju og ein beinhardan sparipolitikk. Tað sigur seg sjálvt, at verður skorið meira og meira av okkara høvuðssjúkrahúsi, so kemur tann dagur, at tað í veruleikanum ikki lýkur sínar mest grund-

leggjandi skyldur, og tann dagur er helst ikki langt burturi. Antin vit eru fyri ella ímóti at varðveita hini bæði sjúkrahúsinu á verandi støði — so sleppa vit ikki undan at taka støðu til, um vit skulu hava eitt vælirkandi høvuðssjúkrahús. At vit vilja varðveita hini bæði kann og skal ikki ávirka tæmastuna, vit øll í hesum landi skulu og kunnu fáa á Landssjúkrahúsinum. Er politikkurin tann, at hini bæði sjúkrahúsinu skulu halda fram sum higartil, so mugu politikararnir eisini syrgja fyri, at centralsjúkraúsið kann halda fram á einum forsvarligum støði.

OG tað er hetta, sum eisini fólkafloksmenn, ið royna at brúka hini sjúkrahúsinu sum undanfærslu fyri at lata Landssjúkrahúsinum eykajáttan, mugu skilja. Tað hevur verið nógv mikið av politikki og klandri uppi í sjúkrahúsmálinum í alt og mong ár. Tíðin er komin hartil, og tað krevur hon av politikarunum, at teir gevast við at seta sjúkrahúsinu upp ímóti hvørjum øðrum sum vóru tey sjálvstøðugir og fullkomiliga ymiskir og óheftir stovnar. Kravið frá Føroya fólkí er púra greitt: tey vilja hava eitt vælirkandi Landssjúkrahús, sum kann veita ta tæmastu, sum verður kravd av einum centralsjúkrahúsi í einum landi sum Føroyum.

Vit biðja ikki um eykajáttan

Í Klaksvík spara vit tað, vit skulu. Vit siga ongum upp, og vit biðja ikki um eykajáttan. Uttan mun til, um Landssjúkrahúsið fær eykajáttan ella ikki, sigur Vilhelm Johannesen, formaður í skjúkrahússtýrinum í Klaksvík

Millum tey sum hava at sjúkrahússtýrinum í Havn og formanni tess, Liggjasi Joensen, er formaðurin í stýrinum fyri Klaksvíkar sjúkrahús, Vilhelm Johannesen.

Vilhelm flist á, at havnarmenn ikki hava gjørt nakað fyri at spara yvirhøvur, men bert biðað eftir svarið uppá sína umsókn um eykajáttan.

- Landsstýrið samtykti, eftir at stýrið hevði sent sína umsókn um eykajáttan, eina

endurskoðaða figgjarlóg, har játtanin til Landssjúkrahúsið var skerd við 1,5 millión. Í hesum liggur klárt og greitt, at eingin eykajáttan verður givin, sigur Vilhelm.

Spart í Klaksvík

Eisini í Klaksvík hava teir sæð, at pengar fóru at mangla í hjá sjúkrahúsinum. Men haðani er eingin umsókn um eykajáttan send.

- Vit sóu í juni, at nýtslan

var ov stór í mun til játtanina, greiðir Vilhelm frá. 2,7 milliónir fóru at mangla í.

- Tíavráddu vit í stýrinum at heita á fyrstøðukvinnuna, umsjónarmannin og sjúkrahússtýran um at gera eitt uppskot um, hvussu pengarnir skuldu sparast, sigur Vilhelm.

Hetta uppskot er nú gjørt, og eitt av teimum tiltøkum, sett verða í verk, er, at øll starvfólkini fara at halda fri

í eina viku við ongari løn.

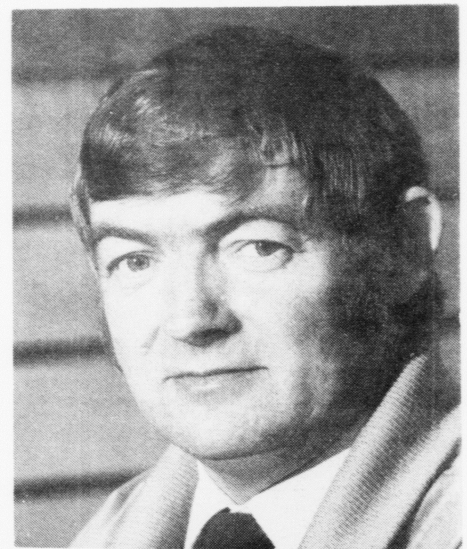
- Verður uppskotið samtykt, so verður eingin uppsagdur í Klaksvík, og okkum nýtsli ikki at biðja um eykajáttan.

Stýrið varðveitast

Í Sosíalnum í gjár kom Jóannes Eidesgaard fram við tonkum um at avtaka sjúkrahússtýrin.

Men hesum tekur Vilhelm ikki undir við.

- Eg veit ikki hvussu tað er við Havnini, men bæði

her og á Tvøroyri er avgjørt neyðugt við stýrunum, sigur hann.

- Stýrið fungera jú sum longdi armur landsstýrisins, sigur hann. Tey gera tað møguligt at taka avgerðir lokalt. Vórðu tey avtikin, eri eg bangin fyri, at avleiðingin hevði verið meiri miðsavnan. Allar

avgerðir høvdu verið tiknar í Havn.

- Men er tað rætti máti, tey verða vald eftir?

- Tey verða vald av lögtinginum, líka sum lögtingingid verður valt av fólkunum. Tað er lögtingsins ábyrgd at velja fólk, sum eru kvalifiserað.